úterý 22. týdne v mezidobí

cyklus 1

1. čtení: 1 Sol 5,1–6.9–11
Umřel za nás, abychom my žili spojeni s ním.

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Soluňanům.

Co se týká času a chvíle příchodu Páně, není třeba, bratři, abychom vám o tom psali. Víte totiž sami velmi dobře, že onen den Páně přijde jako zloděj v noci.

Až budou lidé říkat: „Je pokoj a bezpečí“, tu na ně znenadání přitrhne záhuba jako porodní bolesti na těhotnou ženu. Nebudou moci uniknout. Ale vy, bratři, nejste ve tmě, že by vás ten den překvapil jako zloděj. Vy všichni jste přece synové světla a synové dne, noc ani tma nemá nad námi právo! Nesmíme se tedy oddávat spánku jako ostatní, ale naopak: zůstaňme bdělí a střízliví.

Bůh nás přece neurčil k tomu, abychom propadli jeho hněvu, ale abychom získali spásu skrze našeho Pána Ježíše Krista, který za nás umřel, abychom my žili spojeni s ním, ať už živí, nebo mrtví. Proto se navzájem potěšujte a jeden druhému duchovně prospívejte, jak už to ostatně děláte.

Žl 27,1.4.13–14

Odp.: Věřím, že uvidím blaho od Hospodina v zemi živých!

Hospodin je mé světlo a má spása, koho bych se bál?
Hospodin je záštita mého života, před kým bych se třásl?

Jedno od Hospodina žádám a po tom toužím:
abych směl přebývat v Hospodinově domě
po všechny dny svého života,
abych požíval Hospodinovy něhy
a patřil na jeho chrám.

Věřím, že uvidím blaho od Hospodina
v zemi živých!
Důvěřuj v Hospodina, buď silný,
ať se vzmuží tvé srdce, doufej v Hospodina!

kulturaslova.cz

cyklus 2

1. čtení: 1 Kor 2,10b–16
Člověk se schopnostmi pouze přirozenými nepřijímá ty pravdy,
které pocházejí od Božího Ducha.
Ale člověk produchovnělý může vynést úsudek o všem.

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Korinťanům.

Bratři!

Duch zkoumá všecko, i hlubiny Boží. Kdo z lidí zná lidské nitro? Jen lidský duch, který je v člověku. Tak ani Boží nitro nezná nikdo, jen Duch Boží. My jsme však nepřijali ducha světa, ale Ducha, který vychází z Boha. Tak můžeme poznat, co všecko nám Bůh dal darem. O tom také mluvíme – ne ovšem slovy, kterým učí lidská moudrost, ale tak, jak tomu učí Duch, takže nauku pocházející od Ducha také vyjadřujeme řečí od něho vnuknutou.

Ovšem člověk se schopnostmi pouze přirozenými nepřijímá ty pravdy, které pocházejí od Božího Ducha. Zdají se mu hloupé a nemůže je pochopit, protože ty věci se dají posoudit jen s pomocí Ducha. Ale člověk produchovnělý může vynést úsudek o všem, sám však nepodléhá úsudku nikoho. Neboť ‚kdo poznal myšlenky Páně tak, že by ho mohl poučovat?' Avšak naše myšlenky jsou myšlenky Kristovy.

Žl 145,8–9.10–11.12–13ab.13cd–14

Odp.: Spravedlivý je Hospodin ve všech svých cestách.

Milosrdný a milostivý je Hospodin,
shovívavý a plný lásky.
Dobrotivý je Hospodin ke všem
a soucit má se všemi svými tvory.

Ať tě chválí, Hospodine, všechny tvá díla
a tvoji zbožní ať tě velebí!

Ať vypravují o slávě tvého království,
ať mluví o tvé síle.

Aby poučili lidi o tvé moci,
o slávě tvé vznešené říše.
Tvé království je království všech věků
a tvá vláda trvá po všechna pokolení.

Věrný je Hospodin ve všech svých slibech
a svatý ve všech svých činech.
Hospodin podpírá všechny, kdo klesají,
a pozvedá všechny sklíčené.

Zpěv před evangeliem: Lk 7,16

Aleluja. Veliký prorok povstal mezi námi, Bůh navštívil svůj lid. Aleluja.

Evangelium: Lk 4,31–37
Vím, kdo jsi: Svatý Boží!

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Ježíš šel do galilejského města Kafamaa a v sobotu tam učil. Žasli nad jeho učením, protože v jeho slově byla moc.

V synagoze byl nějaký člověk, který měl v sobě nečistého ďábelského ducha. Ten vzkřikl velikým hlasem: „Co je ti po nás, Ježíši Nazaretský? Přišel jsi nás zahubit? Vím, kdo jsi: Svatý Boží!"

Ale Ježíš mu přísně rozkázal: „Mlč a vyjdi z něho!" Zlý duch tím člověkem smýkl doprostřed a vyšel z něho, aniž mu ublížil.

Na všechny padl úžas a říkali si mezi sebou: „To je něco! Svrchovanou mocí poroučí nečistým duchům, a vyjdou."

Pověst o něm se roznesla po všech místech v tom kraji.

kulturaslova.cz